

מסורת הש"ס

(א) לקמן כב. [גדרים פג.],
(ב) [גדרים סח. לקמן כא.],
(ג) לעיל ג. לקמן כב. צ"ק
כא: גדרים י. מענית יא.
שבוטות ח. סוטה טו.
[כריתות כו.], (ד) [על דרך
זה סוכה יד: מגילה כג.
סנהדרין י:], (ה) [לעיל יח:],
(ו) [דף טז: ד"ה יאא], (ז) צ"ל
דבעי,

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה אמר שמואל
וכו'. בדפרישית לעיל:

גליון הש"ס

גמ' אימתי הויר בזמן
שהביא. כעין זה הוריות
דף יב ע"א וילק משום
דוימשח:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. חיבת כ"א נמחק. 2. צ"ל והיזר בזמן שהביא. ואי מההוא הי"א לרבות כו'.
3. חיבת מיימי נמחק.
4. צ"ל נטמאת. 5. צ"ל מ"מ לא. 6. צ"ל דלא למימני. 7. צ"ל לאפוקי מר' אליעזר. 8. צ"ל הך. 9. צ"ל שימנה. 10. צ"ל דהא לרבנן דלא דרשי.

פי' הרא"ש

דורון בעלמא היא דיאנה
מכפרת בשום מקום: מאי
טעמא דרבנן. (בשלמא ⁶)
לר"א אתה ההוא ורבי
ישמעאל אמר והזיר והביא
אימתי והזיר בזמן שהביא.
וההוא אתא למי' אע"פ
שלא הביא עולתו דאי לא
כתיב אלא והזיר והביא
הוה אמרינן אתר שכיבא כל
קרבנות ואפי' עולה. ואי

ר' לך אע"פ שלא הביא הזיר:
י מזירות בזמן שהביא: מאן
ה מביאה עולת העוף. למאן

ת"ל והזיר והביא א
רבי ישמעאל בנו שש
אומר והזיר והביא א
מאן תנא להא ^דרת
ונטמאה ואח"כ הפר ל
העוף ואינה מביאה
חסדא ר' ישמעאל הרי
^לבעל מיעקר עקר חט
אי קסבר בעל מינו גיי
לעולם קסבר בעל מי
סבר לה כר' אלעזר ד
הקפר ברבי אומר מה
חטא על הנפש וכי ב
שציער עצמו מן הדי
ציער עצמו אלא מן ה
עצמו מכל דבר על
בזיר טמא כתיב ו
קאמרינן קסבר ר' אלע
חוטא הוא והיינו טע
הואיל ושנה בחטא;
המנין: קתני עולין לו
חל עליה נזירות אמר
והוה ושנה וטבל אל
מן המנין לא נכנס אי
מיבעיא קאמר לא מי
נכנס עולין לו מן המ
ורב אסי רב ^טמ"ט
מילי אמר להון אמין
ר"א אומר לא בו
הראשונים יפלו עד שי
עולה לא אמר רבי א
אבל בבזיר טהור שנמט

ומפרש לעיל): **וְאֵלָּא כִּי נִכְנַס.**
עליה מירות דטהרה הא לא
אל חיילא עליה מירות דטהרה
ל עליה מירות דטהרה: **אֵלָּא**
כמעיקרו קושמו והוא צבית
ין ולא חיילא עליה מירות
גה וטבל ל'דהו"ל מיר טהור
איטמי מציא קרבן טומאה:
אמר

[illegible]

יורה דעה ב' תורה ונשואה ופרישה ב' תורים
הוא הלכך כי הפיר לה בעלה נתבטל
היא דאי כרבנן כיון דאמרי דעולה
מו התרת חכם. ובפרקי דלקמ' מביצי
דר מכאן ולהבא ולא דמי להתרת חכם

מי שאמר פרק שלישי נזיר

וַיִּזְכֹּר מִשּׁוֹם דְּרָבִי לֹא אֶדְבַר בְּמִלְחָמָה בִּלְכֹּא' דְּהִנָּחֵם קֶרֶבֶן הַכְּתוּב
מִדְּבַר מִשְׁמַע דְּלֹא קִפֵּד עֲלֵיהּ אֲלֵא אִזּוּס שְׁמִינִי וּלְמַעוּטִי שְׁבִיעִי דְּבַר
פְּלוּגָתִי אֲבָל הֵי תַנְהִי מִפְּשָׁרֵי דִּמְחָל מִיּוֹרֵת תְּלִוי קֶרְבָּנוֹת עֲמֻמָּה
לְמַר כְּדָאִית לִיה וּלְמַר כְּדָאִית לִיה: **ר' אֶלְעָזָר** וְהִבִּיחַ וְהִבִּיחַ אֲשָׁמוֹ אַע"פ
שְׁלֹא בִּבְרִית אֲשָׁמוֹ וְהוּדִיר. פִּירִישׁ חֵיל

עליה מירות טהרה דצהכי מיטעני
קרא וא"ת אס כן לרצנן יהוא למה
לי מיפוק ליה מוהויר צריטא והדר
והצאנ¹ וי"ל א"י לאו יהוא הוה דרשינן
[והויר]² לרבות אע"פ שלא הביא עולתו
ולעולם אשם מעבד כחז רחמנא
ההוא ומגלי דאית³ לן למדרש והויר
אע"פ שלא הביא ומש"ה ירכיז למיכתב
מרת⁴: **ונטמאה**. והפרישה
שמי תוריס אחד לעולה ואחד לחטאת
ואשם צהמה להביא קרבנות מויר
טמא ואח"כ היפר לה בעלה ונמנא
שהגדר נעקר למפרע וכאילו לא
היתה מוירה כלל מביאה חטאת העוף
[ואינה מביאה] עולת העוף כדמפרש
ואזיל: **אמר** רב חסדא ר' ישמעאל
היא. למרבה לעיל מההוא אע"פ
שלא הביא עולתו אלמא עולת מויר
לאו דורון הוא וכפרה תלויה צה דאי
כרצנן דאמרי לעיל עולה דורון הוא
אמאי לא מציא עולת העוף אע"פ
דהפר לה בעלה וליה מוירה אין כאן
חולין דכל אימת⁵ מצי לזיתוי מייתי⁶
דורון [אלא] ודאי רבי ישמעאל היא
דסבירא ליה עולה דמויר לאו דורון הוא
ואס תאמר כי"ש דחטאת מצי לאו דורון
הוא והכי מייתי חטאת כי הפר לה
ואין כאן מירות למפרע וי"ל משום
דבסמון מוקמינן לה כר"א הקפר
דצריה כפרה על שהפרישה עצמה
היין ואע"ג דהפר לה הילכך חטאת מייתי
לפי שמצינו בעלמא חטאת⁷ צה על
הספק גס כאן בעליה כל דהוא מביאה
חטאת העוף אבל עולת העוף כיון דלאו
דורון הוא לא מציא לחתמי כיון דהיפר
לה בעלה: **וא** קסבר בעא⁸ מיעקר
קעקר. אמנא⁹ שלא חל עליה מירות
מעולם חטאת העוף מצי לא מייתי:

וְאִי בַעַל מִיגו גִּיּוּ. פִּירוּשׁ מִכָּאן וְלִהְיוֹת עוֹלָת הָעוֹף נִמִּי תִּיטִי
דֵּהָ אֲתִמּוּל כִּי נִטְמָא נִזְרָה הִיא וְלִקְמוֹן מִיִּבְעִיל לָן בְּזִידִיד
פִּירִיקֵין (דף כ"א): אִי מִיעֵקֶר קֹא עֵקֶר אִי מִיגו גִּיּוּ: **לְעוֹלָם קִסְבֵּר**
מִיִּעֵקֶר קֹא עֵקֶר. דְּלִי מִיגו גִּיּוּ עוֹלָת הָעוֹף וְאִשֶּׁס זַעֵי אִתִּיטִי:
סִבֵּר בְּרִ"א הַקִּפֵּר. דְּלֹא נִזְרָה טַהוֹר חוּטָא הוּא הַלֵּךְ זֹאת שְׁנִטְמָא
כְּמוֹ כֵּן זַעִיל כִּפְרָה דְּמַלְטִיו חֲטָאת הָעוֹף זָבָה עַל הַסֶּפֶק
יִחָסֵם כֵּן עוֹלָה לֵב מִיִּטִּי: **הַמַּצְעֵר עֲצוּמוֹ מִכָּאן דְּבֵר עַל אַחַת**
בְּמֵה וּבְמֵה. אֲלֵמָא חוּטָא הוּא לֵכָךְ מִיִּטִּי חֲטָאת הָעוֹף וְדוֹקָא אֶסְרָה
נִטְמָא אֲזַל אֵם לֹא נִטְמָא וְהִפֵּר לֵה זַעֲלָה נָהִי נִמִּי דְּזַעִיל כִּפְרָה
הַ חֲטָאת זַבְמָה שְׁאִינוּ זָבָה עַל הַסֶּפֶק וְאִם כֵּן עֲמָה כְּשֶׁהִפֵּר לֵה לֹא
לֵה לֹא הִיא מִזִּבְחָתָא אִ"כ כְּשֶׁהִפֵּר לֵה לֹא יִנָּתֵן לֵה דִּין חֲדָשׁ:

לנחלם דאפילו נזיר טהור חוטא דזעלמא מייתי ליה אלוזר טהור וגם
בנזיר **טמא הוא** וישנה בחטא. שלא נזהר מטומאה והארץ לער
עוס הכי פריך משום דינא חיל עליה מזירות ומשני בגוון שילא וזהו ושנה
דזעטומאה ולא זעי אחיוי קרבן טומאה דשמיני: **לא נבנם אין**
למימיני⁹ וכנס משום דפליג ר"א ואמר לא צו יצו וי"ל מכל מקום
נכנס מציא קרבן טומאה: **הכי** גרסינן **לא מבקיא יצא כל** אותו
זאת טהרה משהו עד שנטמא: **לא אמר רבי איצידור**. דזעינן
משמע דזעטומאה נדר והאך קאמר והימים הראשונים יפלו דזעינן
דרשנין¹⁰ ימים שנים לא מיפלג קרא צין טמא שנדר לטהור שנדר:

הספק ואנן אפילו בנוי' תהיה קאמרינן מדמפרש ר"א הקהר טעמא דחזאן כשביל שציער עצמא (3) ואצ"פ שלא היה ושנה וטבל: הא לא נכנס אין עול' לו כי אם לא נכנס והוא תהיה שש ומשאמר לו דבר שטות והוא דמכחא מתני' משום פלוגת דר' אלעזר נקטיה דאמר לא בו כי ביה שהתחיל למנות נזיר כההוא וטעמא דהוא: שאינו מביא קוראן: אבל נזיר' תהיה כמי' שהיה ביום' א' (סנה' 1) היכי דמכחא דהוימיס דהארשמיס יפלו כי טעמא דנזיר דוק' כטעמא דנזיר' כמי' שהיה

עין משפט
נר מצוה

י א מ"י פ"ט מהלכות
מזירות הלכה יא [ועי'
במ"ל]:
ב ב מ"י שס פ"ו הלכה י:

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד
לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה
וּכְפַר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת
רִאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:
- במדבר ו יא
2. וְהִזִּיר לָהּ אֶת יָמֵי נִזְרוֹ
וַתְּבִיא כִבֹּשׁ בֵּן שָׁנָתוֹ
לְאִשָּׁם וְהִזְמִים
הָרִאשֹׁנִים יִפְלוּ בִּי שְׂמָא
נִזְרוֹ: במדבר ו יב

נוסחת הריב"ז

[א] את אשמו לה' וגו':
 [ב] דורון בעולתו ואשם אידך
 אייבא להביח ברמקאן צינד
 פקדן שאל אשם אב לאל
 במקום שיחול עליו מזירות
 אחרת ללא אומר גר חסדא
 סי' והאשר ליחא: [ג] חסדא
 וביה מזירי ונעמא
 הס"ד: [ד] קסבר מיעקר:
 למדיי: [ה] לא: [ו] לא
 מהיא דהא לא ממתי לא
 משום מזירות: [ח] אלא איהי
 משמע לן צמיר טבור:
 לה"ט: [ט] ובדין י"ט טמאכמו
 צומן: [כ] כסבור: [ל] הוא
 ליה: [מ] מצינאל:

מוסף רע"י

מביאה חטאת העוף.
לפילו אמרין תמיזיו
התעטו שמונה צעילין, וכל
דבעל מיעקר עקר לה לא
לשקן. וכל דלפילו תמיזיה
(לשון כב.) וצפיר עזא
בזיר תמיזי, מאשר חטא
על הפשע. משמע שחטא
גנב אלדס (ב"ב פ"א.) ובי
באזיו נפש חיה וזה. מי
הרג שנקרא חוטא (תענית
י"א.) אלא שצריך עצמו
מה הוין. שאין מזה לא
עמו, כדלמריין (הוריות
י.) דקריין אכלי האי עולתא
מי קרי להו (תענית י"א.)
הרין עלך מי שאמר

פי' הרא"ש (המשך)

שְׂרָא ע"י פֶּתַח חֲשֹׁת
 וְעוֹשֶׂה עֲלֵיהֶם שְׂמוֹת
 מְקַיֵּץ: גִּדְרֵי הָעוֹלָם
 יִתְחַי, וְהָיָה שֵׁם מִן הָרָא
 נִשְׁמָא קֹדֶם שְׂמֵי הָאָרֶץ
 דְּקִרְבֻּתָּהּ וְרָא שְׂמֵי לֵב
 תְּהֵאֵרָא קָא אֲתוּ לֵב לְצִירָא
 טוֹבָא מִן טוֹרָה: יִשְׂרָאֵל
 כ"א הִקְפֵּר דָּאִמְרַן נִזִּיר
 חֲזָטָא אֲדָר מִמֶּנּוּ שְׂעִירָא
 עוֹמֵם מִן מִיתָא, הִלְכָּת אֵל
 שְׂנֵמָא אֲצִיף שְׂחִירָא לֵה
 הִבְעֵל וְעִמְקָא עֲרָא כִּיּוֹן
 שְׂנֵתִיבִיב חֲשִׁיקָא חֲשִׁיקָא
 וּמְצִינָא בִּלְעָמָא שְׂבָקָא
 מְכִיא: חֲשִׁיקָא הָעוֹלָם
 דְּחֲשִׁיקָא חֲשִׁיקָא בָּא לֵב
 הִסְפֵּק אֲדָר אֲמִי מְכִיבָא
 חֲשִׁיקָא לְכַרְפּ עֲלֵיהּ כֵּן
 מִפְרֵשׁ שְׂעֵמָא בְּפִרְק בְּחָרָא
 גִּדְרֵיהִם: (ד' פ' ג') מִשּׁוּם
 דְּחֲשִׁיקָא הָעוֹלָם בָּא לֵב

והיינו אף נז' טהור
 לו: לא מבעיא קאמר א'
 : אלא בטמא שנזר. בטמא
 שקבל עליו נז' ונטמא אף
 ימים הראשונים:

א) נראה דל"ל בשלמה לרי"א מפי'ק ליה מההיא: ורבי ישמעאל בנו של ריב"ז אומר: (ג) ל"ל משום דילא חל עליה גזירות, ואע"פ כו': (ג) ל"ל ומה שאמר זה אף דדבר פשוט הוא מוכחא ממנתי' דמשום פלוגתא: (ד) נראה דל"ל דרי' כמי' וימים כו' כי עמא מרו במיר טמא כמי' והלכך דחוקא בטמא וכו'.